

Συνέχεια από τη σελίδα 9

ταντήσει να θεωρούνται εμπόρευμα. Λες και ένα βιβλίο είναι σαν ένα καρβέλι ψωμί που μπαγιάτεψε, ή σαν ένα ρούχο και έχει περάσει η μόδα του. Προφανώς με αυτή τη λογική έδιωξαν τα κλασικά βιβλία. Θα προσέξετε ότι δεν συμπεριλαμβάνονται στη διαφήμιση Έλληνες συγγραφείς. Φυσικά εγώ δεν έχω καμιά αντίδροση για μεταφράσεις. Όμως αυτό που θεωρώ προσβολή είναι που διαφημίζονται αποκλειστικά ξένοι συγγραφείς για Έλληνες αναγνώστες. Βρίσκω την έλλειψη ελληνικών βιβλίων σε αυτό το κείμενο τελείως αδικαιολόγητη και άνευ ευθύνης.

Έπειτα είναι και το είδος του βιβλίου που διαφημίζεται και υποτιμά την δική μου νοημοσύνη και είμαι σίγουρη ότι θα υποτιμά και άλλων. H Stephanie Myers is well known for her vampire romance series. Είναι διάσημη για τη σειρά ρομαντικών βιβλίων για βρικόλακες. Με γεια της, με χαρά της. Υπάρχουν πολλών ειδών βιβλία όπως υπάρχουν και ανθρώπινα γούστα. Άλλοι διαβάζουν για διασκέδαση και άλλοι για να μεγαλώνει ο νους τους. Όμως μια βιβλιοθήκη είναι θησαυροφυλάκιο των γνώσεων, της ιστορίας και της ανθρώπινης εξέλιξης. Γι' αυτό και τα κλασικά βιβλία είναι τόσο χρήσιμα.

Να πάμε και λίγο πιο πέρα. Εδώ προκύπτει και ένα άλλο σοβαρό θέμα που έχει να κάνει με τη δομή της κοινωνίας που ζούμε. Η Αυστραλία είναι μια πολυ-πολιτισμική, δημοκρατική κοινωνία. Η λεγόμενη multicultural society. Και η Βιβλιοθήκη του Μάρικβιλ είναι δημοτική βιβλιοθήκη. Ουσιαστικά ανήκει στο δήμο, δηλαδή στους δημότες τους οποίους πρέπει να εξυπηρετεί. Δυστυχώς σήμερα οι χρήστες της Βιβλιοθήκης θρηνούν για τα χαμένα βιβλία.

Και αυτό που έγινε στη Βιβλιοθήκη του Μάρικβιλ δείχνει ότι ούτε η δημοκρατία ούτε το multiculturalism λειτουργεί. Γιατί αν λειτουργούσε οι αρμόδιοι διαχειριστές της Βιβλιοθήκης θα έπρατταν διαφορετικά. Φυσικά δεν

είναι δυνατόν να γνωρίζουν την αξία των ελληνικών βιβλίων. Θα μπορούσαν βέβαια να συμβουλευτούν τουλάχιστον τους Έλληνες πανεπιστημιακούς που είναι ειδικοί σχετικά με την ελληνική ιστορία και τα ελληνικά βιβλία.

Έπειτα και εμείς οι Έλληνες της παροικίας έχουμε ευθύνη. Δεν διεκδικήσαμε τα δημοκρατικά μας δικαιώματα, δεν κατεβήκαμε σε διαμαρτυρία όλοι μαζί, δεν τους ζητήσαμε το λόγο. Έπειτα υπάρχει και χρήμα στην ελληνική παροικία. Θα μπορούσε κάποιος φορέας, και θα ήταν μεγάλη του τιμή, να αγοράσει μια πτέρυγα χώρου ώστε η συλλογή των ελληνικών βιβλίων να είναι ενσωματωμένη στη δημοτική Βιβλιοθήκη αλλά να λειτουργεί οικονομικά ανεξάρτητη. Και αν γινόταν κάτι τέτοιο τότε θα μπορούσαμε να λέμε ότι πραγματικά ζούμε σε μια δημοκρατική και multicultural κοινωνία.

Πριν δέκα χρόνια υπήρχαν στη Βιβλιοθήκη πάνω από είκοσι χιλιάδες τίτλοι βιβλίων και ο κάθε τίτλος είχε δύο και τρία αντίτυπα. Προφανώς τα ελληνικά βιβλία θα ξεπερνούσαν τις εκατό χιλιάδες. Λοιπόν, ο καθένας μας μπορεί να φανταστεί πόσος κόπος, χρόνος και χρήμα ξοδεύτηκε για να συγκροτηθεί αυτή η ελληνική συλλογή που στεγάστηκε στο χώρο της δημοτικής Βιβλιοθήκης του Μάρικβιλ.

Και θα έπρεπε από αυτά τα βιβλία να διαλεχτούν αρκετές χιλιάδες, να γίνει μια αξιόλογη συλλογή από το πιο σημαντικά και να διατηρηθεί ως μνημείο στο χώρο της Βιβλιοθήκης προς τιμή της πολυ-πολιτισμικής κοινωνίας μας, προς τιμή των Ελλήνων μεταναστών που συγκρότησαν αυτή τη συλλογή των βιβλίων και προς τιμή της ιστορίας.

- Τι πιστεύετε ότι θα γίνει μελλοντικά με τα ελληνικά βιβλία στη βιβλιοθήκη του Μάρικβιλ;

Είμαι πολύ απαισιόδοξη. Φυσικά, όλοι γνωρίζουμε ότι με τη γήρανση του πληθυσμού μειώνεται και η ζήτηση για τα βιβλία. Άλλα η πρώτη γενιά Ελλήνων δεν έχει ξοφλήσει ακόμη. Θα έ-

πρεπει να είχε κρατηθεί η ουσιαστική λειτουργία της ελληνικής συλλογής.

Όμως έτσι που έχει εξελιχθεί η κατάσταση, κατά τη γνώμη μου, η ελληνική συλλογή βιβλίων στη Βιβλιοθήκη του Μάρικβιλ θα είναι μάλλον ευτελής και άσχετη.

- Βέβαια θα μας διαβάσεις το ποίημά σου.

Γ.Κ.: Φυσικά θα διαβάσω το ποίημα. Άλλα λυπάμαι που μιλώ γι' αυτό το θέμα από αυτή τη θέση. Είναι σα να κάνουμε τη νεκροψία της βιβλιοθήκης...

Ο Ναός του Φωτός

Στην αρχαιότητα εραστές της διαφότισης έχτιζαν κοινοτικές βιβλιοθήκες για να προστατεύουν

και να μοιράζονται τους θησαυρούς της γνώσης. Ακόμη και σήμερα μας γοητεύουν τα λεύφανά τους όπως η Βίλλα των Παπύρων στην Ηράκλεια.

Τα κέντρα φιλομάθειας κόκκινο πανί για τους μισαλλόδοξους. Φανατικοί χριστιανοί κατέστρεψαν τις βιβλιοθήκες των παγανιστών φανατικοί ισλαμιστές έκαιγαν βιβλία να θερμαίνουν τα λουτρά για τους στρατιώτες οι Ναζήδες τα πυρπόλησαν.

Σε τούτη τη χώρα, σε τούτη την πόλη μια δημόσια βιβλιοθήκη έγινε προστάτιδα βιβλιόφιλων μεταναστών.

Κάτω από τη στέγη της δημιουργήθηκε ο πολύχρωμος Ναός του Φωτός για να αποτρέπει το σκοτάδι της αμάθειας.

Συχνά απέτινα φόρο τιμής σε τούτη τη βιβλιοθήκη μέχρι που ανακάλυψα ότι οι σημερινοί νέοι-διευθυντές

δεν εκτιμάνε την ιστορία και τα κλασικά βιβλία.

Επέστρεψα το βιβλίο του George Finlay, τόμος Α΄ Η ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, έκδοση 1861 κι έψαχνα απεγνωσμένα για τον τόμο Β'

όπων μου είπαν: «Αυτά τα βιβλία είναι παλιά, κανείς δεν τα θέλει πια μπορείτε να δανειστείτε τα καινούρια μας η σειρά των Mills & Boon είναι πολύ αγαπητή τα παλιά θα πουληθούν την τάδε μέρα.»

Ο τόμος Β' δεν βρέθηκε. Όμως στο τρανό ξεπούλημα ήταν χιλιάδες βιβλία δυο δολάρια το ένα. Στο ελληνικό τμήμα, κλασικά? του Σοφοκλή, του Ευριπίδη του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του Πλούταρχου, του Παλαμά, του Καζαντζάκη, του Σεφέρη, κι άλλα αμέτοχτα. Μεταφράσεις:

Τα Σταφύλια της Οργής, Έγκλημα και τιμωρία Ο βασιλιάς Ληρ, Πόλεμος κι Ειρήνη, και πάρα πολλές άλλες.

Βιβλία με χοντρό εξώφυλλο, πολλά όμορφα εικονογραφημένα.

Για μια στιγμή, ακούμπησα στον τοίχο και κοίταξα. Κόρμος, ανάμεσά τους κι εγώ, πεσμένοι πάνω τους σαν τα δρυια.

Άχρηστοι. Ανίκανοι να προστατεύσουμε και να φυλάξουμε τον κοινοτικό μας θησαυρό, το Ναό του Φωτός.

Γιώτα Κριλή

Τα SMS έσωσαν την Ελληνα τουρίστα

Ουελινγκτον- Έλληνας παραθεριστής, που είχε χαθεί σε βουνό της Νέας Ζηλανδίας, κατόρθωσε να διασωθεί χάρις στα μηνύματα που έστειλε στην οικογένειά του στην Ελλάδα. Ο Μάριος Συμεωνίδης, που είχε επισκεφθεί με έναν φίλο του για το Σαββατοκύριακο το Όρος Ρουαπέχου, τη μεγαλύτερη περιοχή σκι και στον οποίο προσπορούν στη Νέα Ζηλανδία, έχασε σε κάποια στιγμή την επαφή του με τον σύντροφο του ενώ έπαιρνε φωτογραφίες, τονίζει η ιστοσελίδα www.stuff.co.nz. Ο Συμεωνίδης, που δεν είχε εξοπλισμό για περισσότερο από μία ημέρα και φορούσε ελαφρύ ρουχισμό, άρχισε να στέλνει μηνύματα στην οικογένειά του, λέγοντάς τους πως έχει χαθεί. Εκείνοι, μέσω των αρμόδιων υπηρεσιών της Ελλάδας, διαβίβασαν την πληροφορία στην αστυνομία της Νέας Ζηλανδίας. Τέσσερις ομάδες διάσωσης εστάλησαν για να διασώσουν τον Συμεωνίδη, ο οποίος πέρασε τη νύκτα στο βουνό και το επόμενο πρωΐ βρέθηκε από άλλον παραθεριστή, ο οποίος τον οδήγησε στις ομάδες διάσωσης.

Βραβεύτηκαν ομογενείς φοιτητές στον Καναδά

Εννέα φοιτητές και φοιτήτριες ελληνικής καταγωγής, που αριστεύουν την περσινή ακαδημαϊκή χρονιά στις τέχνες και τις επιστήμες, βραβεύτηκαν από το Ελληνικό Ίδρυμα Υποτροφιών του Κεμπέκ.

Η λαμπρή τελετή της βράβευσης, που περιλάμβανε την επίδοση υποτροφιών ύψους 2.000 δολαρίων σε καθέναν από τους φοιτητές, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Πανεπιστημίου McGill.

Πρόκειται για τους: Θεανώ Γεωργίου (φοιτήτρια διδακτορικού στο τμήμα εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου McGill), Αλέξανδρος Αργύρης (δευτεροετής φοιτητής Νομικής του Πανεπιστημίου του Μόντρεαλ), Βασιλείος Βασίνας (δευτεροετής φοιτητής οικονομικών του Πανεπιστημίου McGill), Σωτήριος Δελημανώλης (δευτεροετής φοιτητής στο τμήμα Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Concordia), Ιωάννα Γκίκας (δευτεροετής φοιτητής στο τμήμα Φυσιολογίας του Πανεπιστημίου του Κεμπέκ στο Μόντρεαλ), Δέσποινα Χαροπίδης (δευτεροετής φοιτητής διδακτορικού στο τμήμα Φαρμακολογίας του Πανεπιστημίου του Μόντρεαλ), Κρίστεν Λαμπτινάκος-Ρεύμόντ (φοιτήτρια Ιατρικής του Πανεπιστημίου McGill), Λουκία Τσακανίκας (δευτεροετής μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο τμήμα Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Concordia), Ελένη Συπνητού (δευτεροετής μεταπτυχιακή φοιτήτρια του